

Pričakovanje I.

Jože Olaj

Zelene ladje čakajo,
nabrekle od voda,
da slavnostno
pripljujejo v deželo.
V jadra
veter se opira,
divji,
razigran.

Pokrajino preplavil je
dekliški smeh,
topoli rastejo v nebo,
ki rumeni
od žejnega dotika,
visoko nad ravnico
plove zvonki glas.

Prihaja doba pesmi,
cvetja,
smeha.

Pričakovanje II.

Jože Olaj

Šumijo jagredi,
zvenijo ceste,
telesa so umita —
žejne njive
čakajo na setev.

Razkrinkan tat
je smrt zbežala iz domov.

Drhtijo okna,
v rano jutro
vzletajo golobi,
žene vstajajo
in prisluškujejo zvenenju,
ki jim s krvjo
po žilah polje.